

A
x
6
5
4
2

E 2170

Patuste sõber.

Friedmann N° 36 37

A 6572.

Tallinnas.

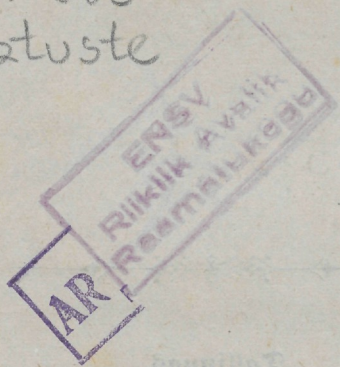
Trükitud Eesti- ja Soome kirjadega.

1883.

Patuste järel

Ar 883
Patuste

124 230 x

Patuste sõber.

Tallinnas.

Trükitud Eesti- ja Soome kirjadega.

1883.

Von dem Estländischen Evangelisch-Lutherischen Consistorio wird hiedurch attestirt, daß in nachstehendem Manuscripte nichts wider die heil. Schrift und die symbolischen Bücher der evangelisch-lutherischen Kirche enthalten ist.

Reval, Dom, am 5. November 1882.

General-Superintendent Wold. Schulz.
Vice-Präses.

Nr. 746.

Rud. Hörschelmann, Secr.

Tšensuri poolest lubatud. — Tallinnas, 14. Detsembril 1882.

Tallinnas

Estländisches Consistorium

1882

Patune!

see mäikene raamat on Sulle kirjutatud!

Oh peaksid ja siit seest lootust, ^{tr}troosti, ^{ra}rahu ja rõõmu leidma. Usu aga, et Jumal alati valmis on iga patusele, kes pattu kahetseb, andeks andma; palu tõe meelega Tema käest armu; siis ja võid julge olla, et Ta Sinule, just Sinule Oma armsa Poja pärast andeks annab.

Ära unesta mitte ära, Issand on sind ootamas, et ta sulle võiks armuline olla, tõuka kõik saadana kiisatused tagasi; sest saadan kutsub sind alati umbusaldusega Jumala halastuse vastu täita, ta sofiatab sulle kõrnu, so patud on liiga suured, neid ei võigi enam andeks saada. Aga see on wale, sest Jeesuse veri teeb puhtaks kõigest patust.

Uskus seisjan lootes siin:
Kui ka patud were karwa,
Siiski teeb so surm ja piin
Walgeks neid, sest ja ei arwa
Wõlaks minu rasket süüd:
Jeesus kutsub patusid!

Paranda meelt ja usu Issanda Jeesuse Kristuse sisse.
M. L. 16, 31.

Tasane tõsine palwe ja kindel usk toovad sulle abi ja troosti, kõige kurwemal filmapilgul tõeste.

Üks katti murtud ja rufuks pekstud süda; alandlik oma üleastmiste, ülessetunistamine, iseene hukkapanemine, südamelik palwe. Anna, heida armu oh Issand, waata see on Issanda meelepäraline asi, need on asjad, mis meie igawawese õnnistusega kokku lähewad.

Surma walda!

Delad lähewad tagasi surma walda, koif paganad, kes Jumalat äraunustanud. Laul. R. 9, 18.

Kui hirmus on see sõna! Wilets patune, mis pead sa tegema? Mis wiisil tahad sa surma wallast eemale põgeneda, mil wiisil tahad sa ennast hoida jumalakartmata hingede igawese walu eest. Aga pane tähele: Koif sinu pattu, mis sa teinud, ei pea mitte mäletatama Efsieli R. 33, 16. Üheteistkümnele tunnil wõib veel Issand peasta, tema wõib ka kõige sügawamine langenud patuse weel õn- saks teha, seepärast ära heida meelt ära ialgi. Ara wii- wita aga ka mitte aega, sest homme wõib surm tulla. Kohtu päew ruttab nobedate sammudega. Oh siis kuule, kuidas halastuse Jumal sind kutsus (Ef. 33, 11) tal ei ole head meelt öela surmast, kuule, ta ei taha sind wälja tõugata, kui sa alandliku meelega, Tema Poja ärateenimise peale lootes tuled! Tule! —

Meeseparandamine ja pattude andeksandmine käivad käst käes.

Lukas 24, 47.

Tema ei lükka kedagi wälja! Igaüks, keda Jsa minule annab, see tuleb minu juure ja kes minu juure tuleb, seda ei taha ma mitte wälja lükata. Aga see on Jsa tahtmine, kes mind on läkitanud, et mina ühtegi neist ei kauta, mis tema minule on annud, waid et ma seda wiimsel päewal ülesse äratan. Aga see on selle tahtmine, kes mind on läkitanud, et igawene elu peab ole ma igaühel, kes Poega näeb ja tema sisse usub, ja mina tahan teda ülesäratada wiimsel päewal. Joan. 6, 37—40.

Waata siin on kindlaste lubatud et ei mitte ühe suure üleastmise pärast, ei kõige tugewama patu pärast, ei saadana teenistuse pärast, ei misgi Jumala iseäralise sala nõu pärast, Issand Jeesus sind tagasi ei lükka, kui sa ta juure tuled, tõlise igatsemisega, kindla lootusega tema tõesõna, wäe ja halastuse peale. See on Jsa tahtmine seda tahtmist täitma, tuli poeg taewast maha. See on ta kindel tahtmine, et mitte üks ainus neist, keda ta oma Pojale on annud, ei pea hukkaminema, ei elus ega surmas, waid kõik peawad üles äratud saama, igaweseks õnnistuseks wiimsel päewal! Jeesus peastab kõik ära, kes tema sisse usuvad ja tema sõna kuulwad, ta peastab ei mitte üksnes süüist ja hukatusest, waid patu walitsuse ja pori alt ka ära, ning wiimaks ta tahab meid patust enesest, kõige patu wiljaga puhataks ja wabaks teha, kui surm on ära neelatud wõimuse sisse ning kurbdus ennast muudab igaweseks õnnistuseks.

Patune! kas weel wärised ja kardad. Kas sa enesest ära tahad lükata seda armu? Nüüd on õnnistuse päew, nüüd on sinu aeg tulnud, aeg, kus kõik so patud peawad lepitud saama, kus sinu hinge igawene õnnistus peab sijnema hakkama. Jeesus igatsseb südamest sulle head teha. Oh wõta teda wastu oma südame sisse, siis ta wõtab sind oma taewa sisse!

Jeesus teeb terweks.

Tee mind terweks, Jehooma! siis saan ma terweks.
Jer. 17, 14.

Jumala kostust loe 2 Mos. 15, 26: Mina olen Jehowa, sinu arst. Neil kes terwed on, ep ole arsti tarwis Matth. 9, 12. Ma nägin tema teed, seepärast tahan ma teda parandada. Jes. 57, 18; 43, 3; 61, 1. Ta tegi kõik haiged terweks. Mat. 8, 16.

Et Kristus kõik ihu haigused terweks tegi; sest tunneme meie ära, et temal armujõudu küllalt on, ka kõik meie hingehaigused, olgu nad kuigi hirmsad ära parandada. Anna ennast seepärast tema kätte! Tema tunneb sinu puudused, ju teeb sind terweks. Tema on juba väga palju, jah kõik, kes ta poole pöörsivad terweks teinud, ja kõigest kurjast peastnud. Ei iialgi ei ole so patt liiga suur, ei iialgi ei ole sa liiga sant ja wilets temale. Wida wiletsam sa oled, seda suurem on tema kannatus sinuga. Enne kui ta meid terweks teeb, annab ta meile sügawaste tunda meie haigust, enne kääristab ta meie haamad põhjani lahti. Sest siis just läheb meil kõige enam tohtrit waja, siis peame seda enam tema abi otsima, ning siis ta seub meie haamad tõeste kinni, ja kallab õli sisse; ei mitte ühe korraga ta ei tee meid terweks, waid aega mööda; aega mööda ja imelikult, aga wiimaks täieste. Ta parandab kõik haigused, mis ükski tohter ei tea parandada.

Ewangeliumi sõnum, see on rõõmus sõnum taewast on raudriideks iga patu wastu neile, kes temast aru saawad ja teda südame sisse wastu wõtawad, ewangelium murrab ja wõitleb patuga, ewangelium langeb nagu kallis salw õli pehmelt meie haige ja waematud südame tunnistuse sisse, ta teeb meid kindlaks lootuses, kindlas lootuses saame meie pattude andeksandmist, oma eestkostja läbi Jsa ees, kes on Jeesus Kristus, kes on õige ja on meie patud lepitanud, aga ei mitte üksnes meie patud, waid kõige maailma patud. 1 Joan. 2, 1. 2.

Andeksandmist Jumala waenlastele!

Waadake minu poole ja laske ennaft ärapeasta, kõik maailma otša rahwas. Jes. 45, 22. Teie olite sündimise poolest wihalapsed. Ew. 2, 3, 13. Otsige Issandat! Jes. 55, 6.

Kas sa kuuled raste patune, kuidas Jumal sind kutsub õnnistusele. Waata tema poole, sest tema on Kristuse were läbi maailmaga äralepitud. Kuule ometi selle heält, kelle armastus so peale halastab, kelle halastus maailma otsadeni ulatab. Tema hüüab meelearandamisele lahkujat, Jumala naerjat, hoora, abielurikkujat, usmata, kurjategijat; ta hüüab igaühte ärakõnitud isemeelelist patust oma igawese halastuse osasaamisele. Kui kõik pühad inglid tahaksid katšuda Jumala määramata heldust ja armastust patuste wasto, oma suurte waimuandidega diete ülesse laulda, siis ei ulataks nende kõige kõrgemad mõtted mitte senna maale, sest Jumal ise, Jumal üksi teeb oma armastuse sügawust. Tema üksnes tunneb oma armastuse mõõtmata põhja, meie aga nii palju, et ta armastus meile küllalt on, ja kõige suurem patune leiab armu, kes Seesuse Kristuse läbi Jumala juure tuleb.

Oh patune, pööra Jumala poole! Ara waata oma pattude peale, waata Kristuse peale! — Homme ehk sa oled surunud, otši teda täna, sel tunnil weel! Kuule: „Teie peate igaweste elama.“

Rahu waematud südame tunistusele.

„Sinu ust on find awitanud, mine rahuga.“
Luf. 7, 50.

See waene naene, kellest siin kõneldatakse, ei olnud enne mingisugi häid tegusi teinud, mis läbi ta oleks mõinud Issanda head meelt ära teenida, aga tema tuli, siis, kui ta oma pattusi hakkas ära tundma, ning sai kõik omad patud andeks, ehk neid kül wäga palju oli.

Siit leiad sa patune äratust kül: Tee niisamuti, ja saad sedasama halastust, sedasama andeksandmist maitsta. Kristus on täna niisama walmis nagu kahe tuhande aasta eest, iga patust, kes iseennast hukka mõistab, ja tema käest abi otsib, wastuwõtma ja tema patud andeksandma. Olgu so patud, kes teab kui rasked, oled sa aasta kaupa pattu orjanud, siiski! — Kristuse halastuse ja armastuse wõimus kaib kõige maailma pattudest üle.

See waene naene, kes Issanda juure tuli, oli wist mitu aastat kas kõige halwem patune, kõige rojasem üleastuja olnud, aga siiski jäi kõik mõnitamine Issanda poolest kõrwale, andeksandes kõnneles Issand ta pattudest; armastust ja halastust ta leidis, tema pat sai andeks antud, ta läks koju rahuga. Need sõnad woiwad ehk ühe naese kätte juhtuda, kes oma elamisega nõndasama pörisse on sattunud, ja ei pea mitte meelt ärarheitma, Kristus on seesama igaweste — täis halastust, täis töt, ning ta mõib õnsaks teha iganes, kes tema läbi Jumala juure tulewad. Iga waene patune, kes andeksandmist otsib, ja tõeste tahab patu eest hoida, saab andeksandmist. Issand on alati walmis andeksandma. Loe, mis waesest alwatud mehest (Mat. 9, 2) ülesse pandud on.

Patt on täieste andeks antud ja ära unustatud.

Ma tahan nende ülekohut andeks anda ja ei taha mitte enam nende patu peale mõelda. (Jer. 31, 34. Wata ka Jer. 33, 8.)

Kas ei lähe nende troosti sõnumite üle so hing täis rõõmu ja kas, ei hakka so süda so sees hüppama? Mõttele mis see on: sinu pattude peale ei pea enam mõeldama, olgu neid kuigi palju, olgu nad kuigi rasked, olgu sa kuigi vähe nende sulane olnud. —

See on jo elu surma asemel! Rõõm kurbduse asemel! lootust meeleärahelitjatele, ühe sõnaga see on kõik, mis iganes üks waene patune tahta ja igatseda võib. Sina, kes sa oma südame tunnistuse poolest hukka mõistetud, koorimatud patune oled, võta julgust, hakka Jumala sõna otsast finni, ja hõista rõõmu pärast! Laula temale kiituse laulu, kes kõige viletsamat patust, kui hirmsamat kurjategijat meeleparandamisele hüüab laia maailma laanest, kes sulle nõu annab Tema kalli armsa Poja ohvri ja õiguse peale loota. Kuule, mis Issand isi ütleb (Joh. 3, 14, 15): Sa nenda, kui Mooses ussi on kõrbes ülendanud, nenda peab inimese Poeg ülendatama, et ükski, kes tema sisse usub, ei pea hukka saama, waid et igawene elu temal peab olema. Nende õnnistud sõnade eest kadugu sinu kartus suutumaks ära ning hoia, et so julgus võiks kasvada, Jeesuse enese sõnadest finni (Mat. 12, 31): iga patt ja teutamine antakse inimesele andeks. — Siit võib sa õppida, et sa ei või mitte hukka minna, kui sa Jeesuse were peale loodad ning oma patud tõeste kahetsed, sest kes oma üleastmised tunnistab ja maha jätab, selle peale halastatakse.

Issand aidaku sind tõlise usule ning õnnistagu sind oma Püha Waimu troostiga oma nime auuks ja sinu hinge õnnistuseks. Amen.

Õigekssaamine selgest armust.

Ja ma ei taha nende pattude peale ega see peale, mis nemad käsu vastu on teinud, mitte enam mõelda. Ebr. 10, 17. Jer. 31, 34. Jes. 43, 25. Ež. 36, 25—27. Mik. 7, 19.

Evangeliumi sõnum näitab meile oma õnsaks tegemat rammu kõige armsamas walguse paistes, ta pakub pattu-
sele õigekssaamist Jumala ees selgest armust. Ta tuleb kahetseja patuse juure kui lepituse ja rahu sõnum ning annab talle õiguse kätte. Ta teeb wangikoja uksed lahti ja kuulutab wangile: Sa oled lahti! Evangeliumil on see-
pärast rammu küllalt, pattusi andeksanda, kinni seutud hingesid wabaks teha, ning waeste wangidele, keda saadan on sidunud pühade Kuninga silma ees püha julgust kinkida. Kui Püha Waimu rammu ewangeliumi rõõmusõnumile mõimust patuse südame üle on saanud, siis wõtab see sõnum patu koorma ära, paneb kõik kaebajad wait olema, täidab uskliku südant kindla lootusega, pöörab iga ora kõr-
wale, mis ta pihta pidi minema ja mõistab iga keele hukka, kes, tema hinge vastu kohut mõistes ülesse astub. Õigeks-
saamine, mis ewangelium meile kingib, on üsna täieline. Ühe pitka eluläigi patud olgu nad kuigi rasked, on ühe korraga igaweseks aiaks meresse wisatud. Kes wõib nende peale süüd tõsta, kes Jumala ärawalitsitud on? Jumal on see, kes õigeks teeb. Kes on, kes wõib hukka mõista, Kristus on see, kes surunud ja mis weel enam, kes ka on ülesäratud, kes on Jumala paremal käel, kes ka meie eest palub. (Rom. 8, 33, 34.) Ja kus Kristus on, seal peab tema teener ka olema. See on see ewangeliumi wägi, et ta seda wiletsat olekut sinu ja so Jumala wahel täieste ümber muudab. Ta wõtab kohtu mõistmisele terawa ora käest ära ja on rõõmus wõitja hukkamõistmise üle. Ta wõtab patuselt kartuse, häda ja surma, seega ta näitab, et tal Jumala wägi õnsaks teha! Patune, rõõmusta!

Andeksandmist kõige suurema pattusele.

Seft inimese poeg on tulnud otsima ja õnsaks tegema, mis ärakadunud on. Luf. 19, 10.

Waata, see oli igawese Jumala Poja armusõnum, kes on lepitaja Jumala ja inimese wahel! Kes ära kadunud on, neid ta tahab õnsaks teha. Kas sa mõistad, kui sügam ja täis auu see sõnum on? Kas see on tõsi! Kõige ras-temad patused, kes kõige sügamamine on langenud, peawad õnsaks saama! Jah, kes aga Kristuse juure tuleb, saab õnsaks, seft ta on ütelnud, et kes tõeste kahetsseb, saab andeks. (Mat. 12, 31). Paulus, kes Jumala koguduse tagajärgaja ja naerja oli olnud, sai kõik andeks ja käsku, ärakadunud maailmale ewangeliumi sõnumit kuulutada. (Kal. 1, 23; 1 Tim. 1, 12—16.)

Siis tõsta nüüd ka sina oma film ülesse, kes sa oled, waene patune. Kui suured sa patud ka on Jumala vastu, waata ülesse ja usu Jeesuse Kristuse sisse, siis sa saad tõeste õnsaks, seft ta on ütelnud, et ta on tulnud patusid otsima, nagu sinagi oled ja õnsaks tegema. Manasse (2 Kun. 21, 16) oli üks awalik patune — tapja — aga ta pööris ümber ja sai andeks. Mitmed tuhanded, kes enne wandujad, lakujad ja usmata olid, said taewariiki, seft et nad Jeesuse juure tulid. Siis tõsta nüüd oma filmad üles, wilets waene patune ja pööra ümber, usu Jumala halastuse sisse, ka sind ta tahab vastu wõtta, noh siis ei lükka ta sind mitte wälja. — Üksnes umbust wõib sind igaweste põrgu hauda saata!

Sa ei wõi mitte hirmsamine patu sees pöörlema olla kui mina, kes seda kirjutas, aga alanduses tunnistan mina nüüd Jumala ütlemata armu kõigile, Issanda lõpmata halastuse läbi äratamiseks igaihele, ka kõige sandimale, et ka tema warjupaika otsiks Jeesuse haamus, sessamas hal-likas, Issanda kalli were sees, Jumala Talle juures, kes maailma patud kannab.

Tema on see, kes kõik so ülekohtu andeks annab, kes ära parandab kõik so wigadused.

Laul 103, 3.

Wennad, kui inimene ka ühe ehituse sisse satuks, siis parandage niisugust jälle tavalise waimuga, kes teie waimulikud olete ja waata hästi iseenele peale, et sind ka ei kiusata. (Kal. 6, 1.)

Kas sa oled niisugust kallist magust õpetust kuulnud, kui see õpetus on, et Kristus armastab patuseid, ta tuleb nende waeste langenud, koormatud hingede juure, kes põrgu wäärt on ja kutsub neid ikka jälle uueste armuhalliks juure, et kõik nende pattud ära pestud ja nende hinged puhtaks ja walgeks saaksid Talle mere sees.

Oh! ütleb waene wäriwõõra patune, see wõib küll nende kohta maksta, kes mitte nii sügawasse pole langenud kui mina, kes ma wastu oma paremat teadmist ja tundmist wastu oma südame tunnistuse kõige selgemat healt olen pattu teinud. Minul ei ole neist armuõnumist mitte enam osa. Ning miks siis mitte? On siis armuwarawad liiga kitsaks jäänud, on Jeesuse Kristuse veri jõuetumaks saanud, et ta mitte enam ei suudaks kõik sinu patu kõwerust ja so südame keelatusi ära murda, olgu nad ka kümme tuhat korda suuremad weel? Waata armas patune, mis Jumal sulle on paigale pannud oma haige lapsel: ei mitte arawandumist wõi witsa, waid ta tuleb sulle weel wastu ja hüüab halastuse lahke healega, et ta so haawatud südant wõtaks parandada. (Mk. 14, 5): Ma tahan nende arataganemist parandada, ma tahan neid armastada hea meele poolest, sest mo wiha on igalühel arapöörnud.

Kas sa tahad Jumalat ootama panna? Oh heida pea põlwili ta auujärje ette! Sa pole mitte liiga fant, tema jõud jõuab sind terweks teha! Ta teeb kõik haigused, kõik patud terweks, ta on pitka meeleline ka kõige sandima wastu. Ta ei wiske sind mitte ära.

Waematud ja rusuks pekstud süda.

Issanda Waim on minu peal, ta on mind läkitanud neid, kes südame poolest rõhutada parandama, wangidele lahti lastmist kuulutama ja need waematud andeksandmise läbi lahti lastma. (Luf. 4, 18.)

Lugeja! Võib olla, et sa oled ehk üks waene lestnaene rusuks pekstud südamega, kes sa oma armast meest taga leinad, kes sulle kallim oli, kui so oma elu wõi ehk sa oled üks lestmees, kes hilja aja eest sa hauda saatsid oma südame rõõmu, kes sinuga rõõmu ja wiletsust jagas — hea küll, armas sõber! olgu mis sul südame peal on, ja ole kes sa oled, siin mina tean kedagi, kes walmis on sinu rõhutada südant parandama, sinu kurbdust kiituse lauldeks muutma, sest waata Tema ise tahab ennast sinule kõige kahju asemele kinkida, mis sa kautanud oled. Oled sa sellega rahul?! Just so wiletsus, mis sa peale on tulnud, olgu ta kuigi tume ja pime sulle mõista sinu praeguses olekus, ta wõib Jumala käes nõuks saada, mis sind õnnistuse tee peale wiib, ehk just tema saadab sind armu trooni juure.

Eks sa ei olnud hooletu oma hinge rahu poolest nii kaua kui sa alles rõõmus elasid? Eks so suu ei olnud finni, kui sa pidid laulma ja kiitma? Eks sa armastanud enam looma kui Loojat. Sa pidid oma hinge pühitsemist otsima, aga eks sa ei kõndinud patu libedaid radasi! Sa olid lahuja ja wanduja ja waata nüüd seisad sa rõhutada südamega Issanda palge ees. Kas nüüd so lootus lõppenud on? Wõta need ülewel nimetatud kirja sõnad weel korra oma südamesse, nad on sinu kurwa lou kohta liiga sündsad ning heida selle jalge ette maha, kes taewast tuli, wangidele jutlust tegema, et nad peawad lahti olema, neid, kes südame poolest rõhutada, terweks tegema. Noh siis usu, et ta sind, olgu sa kuigi sant, mitte ära ei heida, wõi ilma õnnistufeta ära ei saada.

Keegi patune ei lähe nii suure himuga Jeesuse käest abi otsima kui Issand alati walmis on temale abi andma. — —

Rahu wäsinutese.

Tulge minu juure kõik, kes waematud ja koormatud olete, ja mina tahan teile hingamist saata. Mat. 11, 28.

Seda kutsut hääab see, kes üksnes pattude süüist ja koormast jõuab lahti peasta iga waematud ja koormatud patuse selgest armust! Igauks, kes patu koormat tunneb, tohib nagu ta on, Jeesuse juure tulla ja saab andeksandmist. Kui meie ise oma heategudega tahame omale õnnistuse teed teha, siis ajame meie just see tee kiwidega kinni, kelle üle meie Jeesuse juure mitte enam ei jääsa tulla. — Kristus tahab, et meie peame tema sisse uskuma, nagu selle sisse, kes jumalakartmatad õigeks teeb, ning seepärast ei päri tema mitte meie käest, et meie peame patuta olema, enne kui meie weel usume. Ta tuli kui tohter haigete juure, ta ei oosta mitte sinu käest, et sa peaksid iseennast termeks tegema enne tema juure tulemist. Rõige alatumale patusel peab tema halastuse moõtmata rikkus, kellega ta meile meie patud andeks annab ja meid selgest armust õnsaks teeb, osaks saama (Ev. 2, 5—9). Kes ise omast rammust esmalt õigeks ja pühaks tahab ennast teha, enne kui ta Kristuse käest on kõik õigust ja pühitsust wastu wõtnud, see paneb Kristuse täielist ärateenimist poolifuks ning põlgab õnsakstegemat armu!

Siis tulge kokku patused!

Oh rutake süüalused!

Kui koormatud ja waesed.

Jumala riik.

Ei öölda ka: Waata siin ehk waata seal see on, sest Jumala riik on seestpidi teie sees. Luk. 17, 21.

Wähe saawad sest aru, et need kõik, kes üksnes suuga Kristust tunnistawad, paljas nime poolest ristiinimesed on, nime poolest nad elawad, aga nad on surnud. Kõige kangem tunnistus, kõige waljem kohuse täitmine, kõige tulifemad armastuse püüdmissed, kõige hoolikamad wäljaspoolised usu kombed, kõige terasemad püha päewapühitsemised — kõik need on — seda saate teie wiimsel päewal näha — jõuetumad meid õnaks teha (ehk nad küll muidu head ja soowimise wäärt asjad on), kui püha Waim Jumala riiki mitte sinu südamesse oma ümbermuutmise jõuga istutanud ei ole.

Wäljapoolestes Jumala teenistused ja kõikisugused kombed olid meie Issanda ajal jo ka liiga wariseeride seas liikumas. Aga mis ütles meie Issand oma jüngritele: Mina ütlen teile, kui teie õigus ep ole palju ülem, kui kirjatundjate ja wariseerite õigus, siis ei saa teie mitte taewariiki. (Mat. 5, 28.)

Hoia seepärast, armas sõber, selle eest, et sa mitte ennast wäljaspidiste kommete läbi eksitada ei lase ja kahjulikul wiisil nende peale lootma ei hakka: kes mitte uueste ei sünni, see ei saa mitte taewariiki. Joh. 3, 3.

Balu lõpmata Püha Waimu andi, et ta sinu südant puhastaks ja pühendaks, ning et sa ise omas südames äraklõpsid, mis kallis ja magus asi see on, kui taewa riik seestpidi meie sees on ja seega meile jo siin maitsta annab igawese aia rõõmu ja auu. Ning pane tähele, kui sul mitte seda seestpidi Waimu tunnistust ei ole, et sa Kristusega osasamises elad, siis sa ei ole mitte tema päralt, waid sa saad siis wiimsel päewal seda hirmust sõna kuulda: Minge minust ära, mina ei ole teid iialgi tunnud! —

Seepärast jäta sel filmapilgul oma hooletus maha, ja hakka tõe meelega muret kandma, et sa taewa riiki saatsid.

Tema juures on palju andeksandmist.

Del jätku omad wiisid maha, ja kes nurjatu omad mõtted ja pöörgu Jehoowa poole, siis halastab ta tema peale ja meie Jumala poole, sest ta annab väga palju andeks. Jes. 55, 7.

Armas lugeja! Palwet tehes ja täis tänu waata selle halastuse peale, mis ta sinule on walmistatud ja mitte üksnes halastust ei anna ta, waid palju palju andeksandmist so palju ja suurte pattudele. Aga kui sa seda kallist õnnistust omale püüad, siis pead sa oma patuteed ja kurjad mõtted maha jätma ja ennast elama Jumala ja auukuninga poole pööрма. Suure armu rikkusega omas käes, arinsa tõutustega omas suus, et ta so patu peale enam ei taha mõtelda, seisab ta sinu ees, ja on walmis sind wastu wõtma. Es. 18, 22.

Siis ärka nüüd üles oma surmaunest ning heida Seesuse jalge ette maha. Palu tema käest wägewat abi, et ta sind kõigest patust päästaks. Hoia tema tõutustest kinni, et keegi ta kõige kõlwatum, kes tema läbi Jumala juure tuleb, ei pea wäljalükatama. Sa teed temale suurt auu, kui sa kõige oma patu koormaga ta juure tuled, tema sõna usud, mis kuulutab, et kõik, kes usuvad ja teda ristitakse, peawad õnfsaks saama. Siis usu nüüd ja saa õnfsaks, aga ära uneta mitte ära Issanda noomimist: kes ei usu, peab hukka minema.

Dh mind wõta targaks teha,

Kallis Õnnistegija!

Et ma wõin so walgust näha,

Ole ise saatija.

Aja ära pimedust,

Anna jälle waga dust,

Et ma wõin so juure tulla,

Tark ja mõistlik ikka olla.

Kristuse kohtujärg.

Waata, kõik filmad peavad teda nägema. Ilm. 1, 7.

Mis sa tahad ütelda, kui niisugusest hirmus kuninglikust wiimse kohtu ajast sõna kuulda saad? Sina ei pääse, sa pead ka seal olema. Ilmasjata küll sa ehk katsud oma filma tema kõhtumõistja näu pealt ära pöörda. Sa pead ta otse vaatama, keda sa oma pattudega läbi pistnud oled? Usjata saad sa siis mägede ja kaljude vastu ütleva: Katke meid! sest vastu sinu tahtmist ning wastupanemist pead sa nagu marust aetud edasi jooksuma põrgu igawese tule kirku. Aga järe seisma! Kas siis peastmist ei ole!? Sumal olgu tänatud üks — aga ka üks ainus tee on — see on Issand Jeesus Kristus. Ära tee oma südant mitte kõwaks, otsi teda täna weel. Ära lase mitte päikest looja minna, ilma et sa püha Sumala käest halastust oled palunud. Ta ei lüka sind mitte ära. Ta on palju ennemine walmis armu andma kui sina walmis oled otsima. —

Järe seisma, järe seisma! Heida oma Issanda palgette, kes on halastaja Issa ja kuningas, kes selle peale mõtleb, et sa oled põrm ning armsaste ootab sind andeksandes armastuses mastu mõtma.

Kes ei pööra, läheb igaweste hukka.

Mõnda peab see sündima maailma aja lõpetusel, inglid peavad wälja minema, ja kurje õigete seast äralahutama. Ja peavad neid tulise ahju heitma, seal peab olema hulumine ja hammaste kiristamine. Mat. 13, 49 — Mark. 9, 44.

Siit raamatufesest olete teie jo mõnda armu ja troosti sõna leidnud, mis läbi patused Kristuse juure ja andeks andja armastuse juure kutsutakse, aga meie ei tohi mitte warjule hoida, et neid kõiki, kes seda armulist hüüdmist tagasi lükkawad, igawene wiletsus ootab. Need lehed tahawad patusid selle hirmsa iseenese pettuse eest hoida, kui ei nuhtleks Jumal, sest et ta halastaja on, kurjategijaid mitte. Jumal on õige kohtumõistja ja üks Jumal, kelle meel igapäew väga paha on, kui inimene mitte ei pööra. (Paul 7, 12.) Pangu ta küll kabe käega wastu, ei siiski järe ilma süüta, kes kuri on. (L. S. 11, 21.)

Mõndasugust keelt kõneleb püha kiri, seesama Jumala sõna, kus halastus kurjategijaid noomib, et nad mitte ei peaks oma isemele sisse kangekaelseks jääma ja põrgu tule leekijä ei miksiki pidama.

Siis tule nüüd patune, waata selle noomimise peale, ja ise oma peale, ja mõtle järele, ehk oled sa ka hädas igawesse wiletsusse langema. Ole üks mees ja küsi korra: Kus on Kristus, ennegu päikene looja lähed. Ta wõtab sind hea meelega, rõõmuga wastu, ta annab sulle kõik patud andeks.

Oh on see wiimne noomimine, mis so kõrwad kuulda saamad, hoia seepärast taht kinni kõigest hingest, et sind kui tuletukki Issand wõiks wäljakäristada. Wõta seda tasast healt, mis praegu so hinge sisse tungib kuulda, et sa pead paludes ja armu wastu wõttes, maha jätma oma tänist patu teed. Ring ole julge, et Issand sind aidata ja peasta tahab, sest ta peastab kõik need ära, kes Seesuse Kristuse läbi tema juure tulewad kunni otsani. —

Jumala wägi.

Seft see sõna ristist on neile üks jõledus, kes hukka lähewad, aga meile, kes meie õnsaks saame (usume) on see üks Jumala wägi. 1 Kor. 1, 18.

See liht ja omas mäes ometi nii sügaw õpetus on selle maailma tarkadele rumalus ja jõledus, aga need, kes usuwad, üksnes need, saawad sefi aru. Mis jõle on ilma ees, seda on Jumal walitsenud, et ta targad häbi sisse saadaks. Meist ei saa mitte palju igawese auu pärijaks, sest et nad ise seda enesest ära tõukawad, oma enese arwatud tarkuse läbi. Niisugustel inimestel on uhke waim, nemad on liiga targad, et nad weel Jumala käest peaksid tarkust wastu wõtma, wõi koguni arwama et uueste sündimine tarwis on, seepärast on nende filmad täieliku taewa walguse paistuse eest kiinni pandud, paistku ta kui selgeste tahes oma halastuse ja armastuse joontega särades.

Ei mitte inimeste kõne jõud ei saada patusid Jumala juure, waid jõleda jutluse läbi, see on liht ewangeliumi tõe läbi, saawad usklikud õnsaks. 1 Kor. 1, 21. Oh sõber, ole, kes sa oled, knst seisusest tahes, rikkas wõi waene, madal wõi kõrge — oh pane seda noomimist tähele! — See maenitsus tuleb ühe mehe käest, kelle filma eest Jumala halastus see häbemata pettuse ära on pühkinud ja kes Jeesuse Kristuse seest Jumala wäge on leidnud. Seal on küllalt, mis üht waest patust Jumalaga lepitada ja tema hinge toherdada wõib.

Wõtke selle peale, et meie armulise Issanda ees mitte inimeste ja osafondade wahel wahet ei tehta. (Mat. 12, 46—50. A. T. 10, 34, 35.)

Tõstne patukahetsemine.

Ja Elia ütles oma poisile: Et mine waata mere poole; ja ta läks üles ja waatas üles: Pole midagi; ja Elia ütles: Mine jälle seitse korda. (1 Kun. 18, 43.)

Kuus korda waatis Eliase pois mere peale, funni ta seitsmendal korral ühe pilwefese nägi, nii suur kui peupesa, aga mõne tunniga kattis see pilw taewa pimedusega ja maa wihmaga. Kui ja ka kuus korda oma põlwi Jumala ees paenutanud oled, ilma et ta sind oleks kuulnud ning kui ka seitsmendal korral paljas üks tilguke so filma tuleb, ära heida lootust mitte ära, tilgast wõib wihma hoog tulla, wiimaks wõib so süda weeks ülesse sulada, ning kui rõõm ühe waeße patuse pöõrmise üle täieline on, siis hakkab see rõõm juba seal ka, kus üks patune, kes meelt parandab, üheainufese pisara ära walab, juba seal, kus igatsimine meeleparandamise järele algab.

Kes ja ka oled, ära jäta palwet maha! Wiimaks tuleb õnnistus. See on jo Kristuse au, et tema tõutused täide lähewad: „Mis teie iial palute minu nimel, seda tahan mina teha.“ Joh. 14, 13.

Wana patusüü antakse andeks.

Ja meid mõistetakse õigeks tema armust ilma, see äralunastamise läbi, mis Kristuse Jeesuse sees on. Keda Jumal on enne seadnud lepitamise kaaneks usu läbi tema weres, oma õiguse ülesse näitmiseks, et tema need patud, mis enne olid sündinud, ja mis Jumal sallis, ei armunud süüks. Rom. 3, 24. 25.

Oh kui magusad sõnad! Armust ilma ärateenimiseta faate teie õnneks. Siin oowab üks ülirikas troosti ja karastuse hallikas. Aga kahju küll! siiski on suurem hulk maailma, kes oma kõhtu lestadega täidavad nende sõnadega wähe kofku saanud. Mitmed ristiinimesed, kes iseennast täis on, ja wäljaspidise wagadusega rahul on, ei mõista neid sõnu mitte, kuna iga waene ära nälginud patune sest toidust elab. Kes teab, kas peaks niisugust asja maa peal olema, mida meie nii wähe tunneme ja mõistame, kui Jeesuse Kristuse kannatuse saladus ja tema surm meie eest ning õigekssaamine usu läbi tema sisse? Ring ometi on see see ainus usklikkude paradüis ja elupuu, see kaunim wara, mis õige usu üleswõtmise aeg meile jälle kätte tõi. Meid peawad Kristuse haawad parandama. Muud teed ei ole, seda on Jeesus ise ütelnud Joh. 14, 7. Ükski ei saa Issa juure olgu siis tema läbi, ja oma elu jätab ta lanemaste eest. Joh. 10, 15. Ja mina annan neile igawest elu ja nemad ei saa elades hukka, ja ükski ei kisu neid minu käest (Joh. 10, 28, 29) ja ükski ei wõi neid minu isa käest kistuda. Waata, lugeja, siin pakutakse sulle kabe-
fordne kindlus kätte.

Rõõm taewas ühe patuse pärast, kes meelt parandab.

Rõnda, ütlen mina teile, on rõõm Jumala inglite ees ühe patuse pärast, kes meelt parandab. Luf. 15, 10.

Ma tahan kätte wõtta ja oma isa juure minna ja tahan temale öölda: Isa ma olen pattu teinud taewa wastu ja sinu ees; aga kui ta weel kaugel ära oli, nägi teda tema isa, ja temal sai hale meel, ja ta jooksis ja hakkas tema ümber kaela ja andis temale suud (18—20). Seesfinane minu poeg oli surnud, ja on jälle elawaks saanud, ja tema oli ära kadunud ja on leitud. (f. 24.)

Oh kui palju äratust on nende sõnade sees iga waese, efsinud, wälja lükatud patustele tagasi tulla Jumala oma Isa juure. Rõige hirmsam kurjategija wõib weel Jumala halastust wastu wõtta. Eks ole selle ewangeliumi sõna sees „ära kadunud pojast“ Jumala halemeeleline isa armastus ütlemata armuga meile filma ette maalitud. (Luf. 15, 11 — otsani.)

Katsu korra, ja waene koormatud ja waematud patune, katsu korra tema ette alandada, siis pöörab ta ennegu ja ta jalgade ligi jõuad sinu poole ja wõtab sind oma igawese halastuse ja armastuse sülle. Mina tunnen ise omast elust, kui suur tema andeksandja armastuse wägi on. Mina olin juba nii kaugemale jõudnud, et üks ainus samm mind weel pörgust lahutas ja olen nüüd tema halastuse mälestuseks weel siin maa p'al ja wõin kõige suurematele kurjategijatele tema abi kiita.

See ei wõi jo mitte olla, et sa ilma asjata tema juure lähed.

Rõhutud pilliroogu ei murra ta mitte katki ja õhkwat tahti, mis weel suitseb, ei kustuta tema mitte ära. Seesuse nimi on Tema eest liiga kallid, sellepärast kuuleb ta patuse palumist. (Soh. 16, 23.)

Katsu korra hakata, sa saad taewa pärijaks. Issand kinkigu sulle julgust, rammu ja usku, et sinu hing peastetud saaks ja Issanda nimi kiidetud.

Ärapeastmine hädaft.

Hüüa mind appi ahastuse päewal: siis tahan ma find sest wälja kiskuda. Laul 50, 15. Loe kõik see laul läbi.

Need kallid sõnad on kõige wägewama Jumala sõnad, finu taewase Issa sõnad, kes oma sõbrust ja lahkust, oma õrnat halastust inimeste laste wastu ning iseäranis nende wastu, kes mingis hädas on, ülesnäitab nendega.

Juhtub sa mure wõi kurwastuse sisse sattuma, tuleb sul leiwast ja weestki puudus kätte, oled sa oma lootuses ja ootuses petetud, et so film kurwaks läheb, ning sa arwad, et pimedad pilwed sugugi enam mööda minna ei taha, siis waata selle tötuse sisse, mis siin ülewel on, ning mõtle et see Jumala sõna juba mitu tuhat aastat wana on. Teeb so pat find rahutumaks, mis so sees ellab, so külges on, so sees wahutab, nagu kihwti kaswab, mis fulle tulemist armujärje juure raskemaks teeb, igalt poolt tee kinni paneb ilma et sa wõiksid ära põgeneda, see on tõeste üks piina häda, mis so peale rõhub kui kalju — aga ära heida meelt ära! Weel on Jumalal tahtmist find aidata, oma armurikkast sõna tahab ta kõikide kohta täita, kes tema poole hüüawad ahastuses.

Ra nende ridade kirjutaja oli raskes hädas kinni. Ta istus meeleäraheitmises maas. Siis hüüdis ta Issanda poole ja Issand tõmbas teda wälja linnupaela äpardusest ja hirmsast patu pori august. Nüüd ta on see raamatnikese troostiks ja äratamiseks tõistele maailma kirjutanud, et need, kes sellesama häda sisse sattumad, ta sedasama rohtu otsiwad, palwes ja palumistes sedasama õnnist äralunastamist leiakswad ning nõndasama taewalikust õnnistustest osa wõtawad rõõmuga.

Üht asja on tarwis.

Lut. 10, 42.

Selle sõna ütles Jeesus Kristus Martale. Aga see sõna maksab niisama iga hingele, kes omas rikkuses ilma-likku waranduste poolest hoolimata sest ühest asjast, mis tarwis on, mööda läheb. Selle ühe asja külges on meie ajaline ja igawene õnn. Kui sul ka kõik maailma wara oleks ilma selle üheta, siis sa oleks ometi nagu Laodikea kogudus wilets, armetu, pime ja alasti. Jeesuse Kristuse sisse on kõik tarkuse ja tundmise wara warjule pandud, tema sees on meil ajalikud ja igawesed warad, tema on usklikule kõik kõigega. Oh lugeja, mis puudust sul ka üle selle weel on, püüa esmalt seda ühte asja kätte saada, mis tarwis on; ning kui sa seda ühte enesel tunned tarwis olewat tulises igatsuses, siis mine Jeesuse juure; just niisugusi, kes õnnistust otsivad, kutsub ta, ning ta tahab ennast sulle, wabalt kinkida, ilma rahata, muidu! sest tema on see armurikka tõutuse annud, kes minu juure tuleb, teda ei taha ma mitte wälja lükata.

Siit wõtku need omale julgust, kes lootusetä kadunud näitawad olewat. Nendel pole mitte tarwis sest kaksipidi mõelda, et Jumal walmis on, neid wastu wõtma, kui nemad aga tahawad Kristuse käest toherdamist ja peastmist wastu wõtta. Neid ei heideta ega lükata mitte ära, sest meie lahke Isa majas on ruumi küllalt kõigile, kes meelt parandawad, ümberpööravad ja usuvad.

Pühitsemine.

Uga pühitsege Issandat Jumalat oma südamete sees.
1 Pet. 3, 15.

Neid on palju, kes küll õpetuse õigeksaamisest (Rom. 3, 28) hea meelega vastu võtavad, aga mitte seltsamal mõddul õpetust pühitsemisest tähele ei pane, pühitsemisest, mis selle läbi sünnib, et Püha Waim meie südamesse elama tuleb. (1 Kor. 3, 16, 17.) Nemad ei igatse mitte tuliselt, et Kristus kui õige Wiinapuu nende ja nemad tema sisse jääksiwad. (Joh. 15, 4. 5.)

Ei ükski väljaspooline ümberpöörmine ei wii meid ette-
pandud märgile; feestpidine peab meie ümberpöörmine olema,
et ta iga patu vastu mõttes sõnas ja teus wiha sünnitab. —

Rõigest, mis püha Jumala meele vastu on, olgu mõtted wõi teud, peame meie täieste eemale hoidma, julgeste ka oma täniste sõbrade ja maailma naeru ja sõimu oma peale võtma, kui meie Jumala lahkest armust elada ja tema auuks maa peal kõndida tahame. (2 Tim. 3, 12.)

Boole südamega ei saa Jumala riigi asjus midagi tehtud; täieste peame Jumala poole hoidma; siis saab meie rahu jooksmata kui jõgi, siis saame meie uueks oma meele waimus, siis võtame meie enese peale uut inimest, kes Jumala näu järele on loodud igaweses õiguses ja pühitsuses, sest ilma pühitsuseta ei saa keegi Issandat näha. Sina, kes sa nime poolest ristiniimene oled, kuidas sa nii julgeste ja mureta oled? Oh hoiat, et sa patuga ei mängi! — Jak. 4, 8. Urka üles patu unest! —

Mitmed on Kristuse risti waenlased, kelle häbi on nende auu, kelle kõht nende Jumal, ja kelle ots on hukatus. Ara ole mitte nende sarnane, waid pühitse Issandat Jumalat oma südames ja oota meie Issanda Seesuse Kristuse halastuse ilmutist igaweseks eluks. —

Ja kõige armu Jumal andku sulle oma õnnistust Seesuse Kristuse ärateenimise pärast. Amen!

Igawene elu.

Ja mina annan neile igawese elu ja nemad ei saa elades hukka. Joh. 10, 28.

Igawene elu! See on see suur ettepanud märk, mis tarwis püha kiri on kirjutatud, see on see õnnis otstarbe, mis meie kõrgeste kiidetud Lunastaja maailma sisse tuli; sest ta ise ütles: ma olen tee, tõde ja elu. —

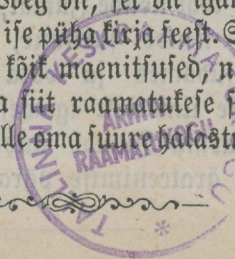
Seks tarbeks on ka see raamatukene Püha Waimu õpetuse abiga kirjutatud: patused nende surmaunest ülesse äratada, et nad leiaksid teed igawese elule; ning Jumala meele pärast on olnud, seda wäikest waewa nii suure õnnistusega tasuda, et mitmes maailma riikides ja osades mitmed Issanda nime selle eest kiidawad, et „Patuste Söber“ nende kätte saanud; andku kõige armu Jumal, et ka sinul, armas Gesti-rahwas, sest kasu oleks ja sa siit juhatust oma Issanda juure leiaksid.

Ilmlõpmata halastusest ja armastusest on Issand nende ridade kirjutajat tema kõweraste ja üleastmiste sügawusest wälja tõmbanud ja ühe uue looma temast teinud, ta on teda uueste sünnitanud.

Selle halastuse sügaw tundmine on mind ajanud, seda wäikest raamatukest kirjutama ja maailma saatma, et ka tõised patused (kelle seas mina kõige suurem olen) kihutatud saaksid, sest samast õnnistusest rõõmustama ning igawesest elust osa wõtma, mis üksnes Jeesus Kristus anda jõuab. (1 Joh. 5, 10—12.)

Noh siis wõta julgust, ole kes sa oled, mis seisusest tahes, kui sügawaste sa ka langenud oled, wõta julgust ja tule Issanda Jeesuse Kristuse juure ja usu kindla lootusega seda püha kirja sõna: „Kellel Jumala Poeg on, sel on igawene elu.“

Müüd uuri ja otsi ka ise püha kirja seest. Sest selle taewaliku waranduse seest tulewad kõik maenitsused, noomimised, äratamised ja õpetused, mis sa siit raamatukese seest oled lugenud. Issand õnnistagu neid sulle oma suure halastuse pärast! Amen.

no 883
Patuste